

технологічних умінь, що спрямовані на організацію навчальної діяльності. Для розв'язання цієї проблеми необхідно розробляти програму безперервної професійно-педагогічної підготовки науково-педагогічних працівників.

Список літератури

1. Адольф В.А. Профессиональная компетентность современного учителя: монография / Красноярский гос. университет / В.А. Адольф. - Красноярск: КрГУ, 1998. – 286 с.
2. Балицкая Н.З. Педагогическое образование за рубежом. Тесты на компетентность учителя / Н.З. Балицкая // Педагогическое образование. - 1992. – Выпуск № 5. – С. 101- 102.
3. Гура О.І. Психолого-педагогічна компетентність викладача вищого навчального закладу: теоретико-методичний аспект : Монографія. – Запоріжжя: ГУ "ЗІГМУ", 2006. – 332 с.
4. Веснин В.Р. Практический менеджмент персонала : Пособие по кадровой работе / В.Р. Веснин. – М.: Юрист, 1998. – 96 с.
5. Маркова А.К. Психология профессионализма / А.К. Маркова. – М. : "Знание", 1996. – 308 с.

В статье рассмотрена сущность профессиональной компетентности преподавателя высшего учебного заведения (педагога высшей школы), а также дан анализ ее структурных компонентов.

Компетентность педагога высшей школы, высшее учебное заведение, профессиональная педагогическая деятельность.

The article discusses the essence of professional competence of university teachers (high school teacher) as a complex personal-professional quality system, which provides on a personal level it self-organization in accordance with the requirements of professional work in higher education. The analysis of its structural components, which must be periodically modified, adjusted due to the rapid development of science and practice.

Competence of high school teacher, college, professional and pedagogical activity.

УДК 378.147:004

ПЕРЕХІД ДО ЦИФРОВОЇ ПАРАДИГМИ НАВЧАННЯ – ОСВІТА 2.0

А.І. Блозва, к.пед.н, асистент

У статті розкрито необхідність переходу до цифрової парадигми навчання. Впровадження інформатизації і новітніх підходів до навчання на всіх рівнях освіти. Оскільки, сучасна освіта змінилася. Це варто

© А.І. Блозва, 2014

визнати як доконаний факт. Трансформація відбулася завдяки інтерактивно-інформаційним технологіям, які надали нові можливості по передачі та ефективності засвоєння знань. Варто відмити також і не бажання традиційної освіти, в лиці шкіл, коледжів, університетів адекватно реагувати на виклики сучасного суспільства. Викладачі своєю академічністю вбили любе бажання широких мас адекватно реагувати на ті знання що викладаються у стінах вишів. Варто говорити про те що, сучасна освіта повинна прямувати саме до інтеграції у свою структуру саме дистанційного навчання.

Цифрова парадигма навчання, дистанційне навчання, інформаційні технології, колективізм, трансформація інформаційного суспільства.

Постановка проблеми. Світовий процес переходу від індустріального до інформаційного суспільства, а також соціально-економічні зміни, що відбуваються в Україні, вимагають суттєвих змін у багатьох сферах діяльності держави. В першу чергу це стосується реформування освіти. Інформатизація освіти є однією з найважливіших складових державної програми розбудови інформаційного суспільства на основі впровадження сучасних новітніх інформаційних технологій в Україні. Сучасні інформаційно-комунікаційні технології відкривають значні перспективи управління комунікаціями, обробкою інформації та процесами. В цьому аспекті особливу увагу привертають проблеми організації дистанційного навчання, яке здійснюється за допомогою сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

Сучасна освіта змінилася. Це варто визнати як доконаний факт. Трансформація відбулася завдяки інтерактивно-інформаційним технологіям, які надали нові можливості по передачі та ефективності засвоєння знань. Варто відмити також і не бажання традиційної освіти, в лиці шкіл, коледжів, університетів адекватно реагувати на виклики сучасного суспільства. Викладачі своєю академічністю вбили любе бажання широких мас адекватно реагувати на ті знання що викладаються у стінах вишів. Варто говорити про те що, сучасна освіта повинна прямувати саме до інтеграції у свою структуру саме дистанційного навчання.

Все частіше у дистанційному навчальному процесі застосовуються можливості всесвітньої мережі Інтернет. Її бурхливий розвиток та зростання значення для навчання та самоосвіти спонукає дослідників вивчати її вплив на традиційний та дистанційний навчальний процес. Все більше уваги теоретиків та практиків привертає проблема використання у навчальному процесі так званих «соціальних сервісів» або «сервісів web 2.0». Крім того, з появою та розповсюдженням цих інструментів виникла нова теорія навчання – «конективізм», поширення якої західні дослідники напряду пов'язують із застосуванням в навчальному процесі та у самоосвіті сервісів web 2.0. Теорія конективізму породила нові терміни у дистанційному навчанні, наприклад, «персональне навчальне середовище слухача (викладача)». Проте, проблеми співвідношення соціальних

сервісів та персонального навчального середовища у контексті теорії конективізму у вітчизняній літературі майже не досліджувалися.

Аналіз основних досліджень. Оглядом дослідження сервісів web 2.0 можна знайти у багатьох працях українських та російських дослідників, зокрема, можна відмітити праці: Н.Р. Балик, М.М. Козяра, О.В. Сало, Д.В. Соловяненко, Г.О. Філатової та багатьох інших [1-5]. Проблемам формування навчального середовища присвячені праці Н.А. Болдирєвої, С.Х. Васильченка, В.М. Кухаренка, Є.Д. Патаракіна, Ю.В. Еельма [6-10]. Проте, слід зазначити, що основні дослідження в цій галузі переважно ведуться західними вченими. Зокрема, слід згадати публікації засновників теорії конективізму Стефана Доунса (Stephen Downes) та Джорджа Сіменса (George Siemens) та їх послідовників [11-13].

Мета статті – спробувати обґрунтувати перехід до нової парадигми навчання та необхідність використання інформаційних технологій у навчанні.

На даний момент варто говорити про швидкість передачі знань від одного суб'єкта до іншого. У нашому випадку від одного користувача до іншого оскільки з кожним роком знання у цілому світі надзвичайно швидко ростуть і накопичуються людство, а особливо один суб'єкт, запам'ятати і використати ту кількість, навіть за своєю спеціалізацією у певній роботі. Він переходить на так званий «пошук необхідної інформації» у світовій мережі Інтернет. Юзер знає де йому знайти «цифрові знання», їх застосування на практиці, це вже буде подальшим етапом. Чому йдеться саме про пошук, оскільки розвиток науки у світі настільки стрімкий, і його ведуть передові технологічні інститути у найрозвиненіших країнах, як правило вони діляться між собою такою інформацією. Результатами своїх дослідів. Один інститут пере перевіряє інший на помилку першого. Тому і виходить, що навіть самий простий користувач світової павутини має доступ до самих передових знань людства.

Аналізуючи численні публікації щодо особливостей web 2.0 маємо зазначити, що важливою ознакою web 2.0 є зміна пріоритетів та акцентів у використанні технологій та задоволенні потреб користувачів. Якщо web 1.0 орієнтувався на розвиток технологій комп'ютерної взаємодії, то web 2.0 розвиває технології орієнтовані на користувачів.

Отже, можна сказати, що web 2.0 - це філософія розвитку інформаційного простору мережі Інтернет. Основним джерелом створення обробки та розповсюдження інформації є користувачі Інтернету, які розвивають інформаційний простір. Web 2.0 характеризується тим, що користувачі взаємодіють між собою завдяки відповідним інструментам, вони створюють інформацію, обмінюються нею, роблять її спільну оцінку. Ці інструменти й отримали назву «соціальні сервіси» або «web-сервіси», або «сервіси web 2.0». Web 2.0 є скоріше соціальним, ніж технологічним феноменом. Проте, слід зазначити, що з технічної точки зору технологія соціальних сервісів, дозволяє у одному web-проекті використовувати програмні додатки іншого. Таким чином, організаціям не потрібно створювати безліч аналогічних продуктів для виконання одних і тих же

завдань. Важливий принцип web 2.0 – «mash-up» - «змішування». Цей принцип означає, що шляхом інтегрування програмних можливостей декількох незалежних один від одного сервісів можливо створити новий унікальний web-проект. Як вже зазначалося, web 2.0 передбачає співпрацю декількох або багатьох користувачів в процесі створення відповідного інформаційного об'єкту. Робота над проектами спільна: будь-то написання конспекту лекцій чи створення інтерактивного сайту.

Варто відмітити що всі сервіси є інтерактивні і дозволяють працювати багатьом користувачам одночасно.

Класифікації соціальних сервісів різноманітні, тому ми за основу візьмемо праці відомого фахівця Є.Д. Патаракіна - провідного спеціаліста фонду «Громадська думка», засновника порталу «Літопис.ру»:

1. Спільний пошук інформації (<http://www.yandex.ru>, <http://www.google.com>).

2. Спільне зберігання закладок. Соціальні закладки зберігаються не на комп'ютері користувача, а на сервері в Інтернеті (<http://www.del.icio.us>, <http://www.bobrdobr.ru>, <http://www.diigo.com>).

3. Спільне зберігання мультимедійних файлів (фото, відео, аудіо) (<http://www.flickr.com>, <http://www.youtube.com>, <http://www.last.fm>, <http://www.rpod.ru>, <http://www.studio.odeo.com>).

4. Створення та редагування документів, презентацій (<http://www.slideshare.net>, <http://docs.google.com>, <http://www.scribd.com>, <http://prezi.com>).

5. Блог - сайт, основний вміст якого - регулярно оновлюється автором (<http://www.livejournal.com>, <http://www.blogger.com>, <http://www.wordpress.com>).

6. ВікіВікі - сайт, структуру і вміст якого користувачі можуть спільно змінювати за допомогою інструментів, що надаються самим сайтом (<http://www.wikispaces.com>, <http://www.mediawiki.org>).

7. Діаграма зв'язків (від англ. mind maps -- інтелект-карта, карта пам'яті, карта розуму). Це спосіб зображення процесу загального системного мислення за допомогою схем (<http://www.freemind.sourceforge.net>, <http://www.mindmeister.com>, <http://www.bubbl.us>).

8. Соціальні мережі (<http://www.vkontakte.ru>, <http://www.linkedin.com>, <http://www.facebook.com>, <http://www.twitter.com>, <http://www.ning.com>).

9. Агрегатори - це веб-додатки, що поєднують дані з кількох джерел в один інтегрований інструмент: <http://www.netvibes.com>, <http://www.google.com.ua/ig>, <http://www.tweetdeck.com>).

10. Спілкування в 3D (тривимірної реальності) (<http://www.secondlife.com>) [2].

Завдання стали вирішуватися не індивідуально а колективно. Весь процес створення певного продукту чи вирішення певної проблеми можна прослідкувати завдяки історії запитів.

Відкриті дистанційні курси базуються на великих обсягах інформації, що народжуються в співтоваристві при розвитку актуальних для нього

тем. Слухач в цьому курсі сам собі встановлює цілі навчання, читає тільки той матеріал, який йому доступний і подобається, прочитати все він просто не зможе в силу надмірності інформації. Він не зобов'язаний щонебудь писати в форум курсу, висловлювати свої погляди, відстоювати свої позиції. Але, в той же час, для одержання максимального навчального ефекту необхідно бути відкритим. Тільки в цьому випадку він зможе досягти поставленої мети протягом навчання в курсі. Відсутність контролю забезпечує комфорт і підсилює мотивацію. Серед таких відкритих курсів слід згадати Personal Learning Environments Networks and Knowledge (PLENK 2010), Connectivism and Connective Knowledge (ССК 2011), Online Learning Today...and Tomorrow 2011, Connectivism & connective knowledge (ССК 2008). На теренах України у 2011 році перший відкритий дистанційний курс був проведений професором В.М. Кухаренко і мав назву «Стратегія e-learning в організації», а з 25 травня по 7 липня 2011 року В.М. Кухаренко разом із автором статті провели другий на Україні відкритий дистанційний курс «Социальные сервисы в дистанционном обучении (ССДО 2011)» [3].

Юзери стараються один в одного почерпнути нову інформацію, яка їх зацікавила. Все відбувається на підсвідомому рівні, оскільки користувач пізнає нове завдяки внутрішньому поштовху до пошуку нової інформації.

В результаті поширення використання соціальних сервісів змінилися підходи до навчального процесу взагалі та дистанційного навчання і самоосвіти. Це, насамперед, пов'язано з тим, що:

- за останні роки значно зріс об'єм інформації, яка створюється та розповсюджується у мережі Інтернет;
- на перший план у навчальному процесі все частіше виходять проблеми оптимізації інформаційних потоків. Причому ця проблема торкається як слухача так і викладача;
- все частіше надається перевага не читанню великих за обсягом документів, а вважається за краще мати справу з невеликими об'єктами інформації в різних форматах і з різних джерел;
- користувачів Інтернету вже не задовольняє одностороння передача інформації: вони прагнуть самі створювати інформаційні ресурси, передавати їх у мережу та оцінювати роботу інших;
- з'явилися відповідні інструменти, які дозволяють працювати з кількома джерелами та видами інформації одночасно;
- для того, щоб отримувати інформацію від вчених, вже не потрібні очні зустрічі (хоча вони і є), більшість інформації вже розміщена у мережі: на форумах, персональних блогах науковців, у соціальних мережах, наукових віртуальних групах, сайтах наукових установ тощо.

У соціальних мережах користувач вивчає велику кількість цитат із художніх книжок, висловлювання великих людей минулого, митців, полководців. Вчиться розбиратися у світових мистецьких шедеврах, прослуховує твори великих композиторів та інше. Чому? Дану інформацію поширюють користувачі (юзери), яких він, користувач, вважає для себе

«авторитетами», якими виступають його друзі, відомі люди, групи у соціальних мережах.

Отже, сучасна освіта України потребує негайної реформації, з орієнтуванням на потреби суспільства. А воно у свою чергу вимагає високо-інформованих громадян, з розвинутою комп'ютерною та інформаційною грамотністю, які здатні не просто виконувати а й створювати і працювати в команді на благо того ж суспільства. Якщо сто років тому К. Маркс говорив про економічне рівноправ'я і комунізм суспільний, сучасний світ трансформується у комунізм інформаційний. Що передбачає рівно прав'я і вільний доступ любого користувача до будь-якої інформації у світі та на просторах Інтернету.

Список літератури

1. Балик Н.Р. Використання соціальних сервісів Web 2.0 в галузі вузівської та післявузівської педагогічної освіти з інформатики / Наукові записки Тернопільського нац. пед. у-ту ім. В.Гнатюка. Серія: Педагогіка. – 2008. – №7. – С.88-90.

2. Сало О.В. Соціальні сервіси Веб 2.0 як засоби освітньої діяльності /О.В. Сало. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/29_DWS_2009/Pedagogica/53885.doc.htm

3. Соловяненко Д.В. Ключевые принципы Веб 2.0 / Д.В. Соловяненко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/articles/KultNar/knp100t2/knp100t2_147-151.pdf

4. Козяр М.М. Використання сервісів web 2.0 у навчальній діяльності студентів вищих навчальних закладів[Електронний ресурс] /М.М. Козяр. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vldubzh/2009_3/Statti/21.pdf

5. Филатова А.В. Сервисы Веб 2.0: социальные и дидактические характеристики <http://titova.ffl.msu.ru/it/article19.html>

6. Болдырева Н.А. Организация самостоятельной и индивидуальной работы студентов средствами Google [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://web20-for-education.blogspot.com/2008/11/google_19.html

7. Патаракин, Е.Д. Построение учебной среды из множества личных «кирпичиков» [Електронний ресурс] / Е. Д. Патаракин //Высшее образование в России. - 2008. - № 8. - С. 59-65. – Режим доступу до журн: www.ispu.ru/system/files/HiScool-c59-64_08-2008.pdf

8. Васильченко С.Х. Персональная образовательная среда как комплексное средство оптимизации учебного процесса на основе информационных технологий [Електронний ресурс] / С.Х. Васильченко. – Режим доступу: <http://conf-a.narod.ru/Vasilshenko.pdf>

9. Ээльяма Ю. В. Образовательные возможности Веб 2.0. Веб 2.0-сервисы Интернета – новые формы коллективного педагогического взаимодействия [Електронний ресурс] / В.Ю. Ээльяма // Использование Интернет-технологий в оременном образовательном процессе. Часть II. Новые возможности в обучении. – СПб, РЦОКОиИТ. – 2008. - С. 63-80. – Режим доступу до журн: <http://rcokoit.ru/dld/metodsupport/web20.pdf>

10. Кухаренко В.М. Персональная учебная среда [Електронний ресурс] /В.М. Кухаренко. – Режим доступу: http://kvn-e-learning.blogspot.com/2011_03_01_archive.html

11. Siemens George Knowing Knowledge [Електронний ресурс] /G. Siemens. – Режим доступу: http://www.elearnspace.org/KnowingKnowledge_LowRes.pdf 163 страниці
12. Downes Stephen Connectivism and Connective Knowledge [Електронний ресурс] /S. Downes. – Режим доступу: <http://www.downes.ca/post/54540>
13. Martin Michele M. Supporting Personal Learning Environments:A Definition of a PLE [Електронний ресурс] / М. М. Martin. – Режим доступу: <http://michelemartin.typepad.com/thebambooprojectblog/2007/08/supporting-pe-1.html>
14. O'Reilly Tim What Is Web 2.0: Design Patterns and Business Models for the Next Generation of Software [Електронний ресурс] / Т. O'Reilly. – Режим доступу: <http://oreilly.com/pub/a/web2/archive/what-is-web-20.html?page=1>
15. Варій М. Й. Загальна психологія [Електронний ресурс]: Навчальний посібник / М.Й. Варій; 2-ге видан., випр. і доп. - К.: «Центр учбової літератури», 2007.- Режим доступу: <http://www.info-library.com.ua/books-book-113.html>
16. Виды сред в образовании [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://courses.urc.ac.ru/eng/u7-9.html>
17. С.В. Кривых Соотношение понятий «среда» и «пространство» в социокультурном и образовательном аспектах [Електронний ресурс] /С.В.Кривых – Режим доступу: <http://izvestia.asu.ru/2010/2-1/peda/TheNewsOfASU-2010-2-1-peda-02.pdf>

В статье раскрыта необходимость перехода к цифровой парадигмы обучения. Внедрение информатизации и новых подходов к обучению на всех уровнях образования. Поскольку современное образование изменилась. Это следует признать как свершившийся факт. Трансформация произошла благодаря интерактивно - информационным технологиям, которые предоставили новые возможности по передаче и эффективности усвоения знаний . Стоит отмыть также и не желание традиционного образования, в лице школ, колледже, университетов адекватно реагировать на вызовы современного общества. Преподаватели своей академичностью убили любое желание широких масс адекватно реагировать на те знания преподаваемых в стенах вузов. Стоит ли говорить о том, что , современное образование должно следовать именно к интеграции в свою структуру именно дистанционного обучения.

Цифровая парадигма обучения, дистанционное обучение, информационные технологии, коллективизм, трансформация информационного общества.

The article deals with the need to transition to digital learning paradigm . The introduction of information and new approaches to learning at all levels . Since modern education has changed. It should be recognized as an accomplished fact . The transformation took place through interactive and information technologies that have provided new opportunities for the delivery and effectiveness of learning. It should wash well and do not desire a traditional education in the face of schools, colleges and universities to respond adequately to the challenges of modern society. Teachers killed their beloved masses desire to respond adequately to the knowledge taught in the walls of the university . Needless to say that modern education should strive to integrate it into its structure it is distance learning.

Digital paradigm learning, distance learning, information technology, teamwork, the transformation of society.